

**NO MÉS NOMA
NO MAS NOMA**

El noma és una malaltia infecciosa que ataca els infants desnodrits de les regions més pobres del planeta, especialment en el continent africà. Es tracta d'una malaltia cruel que actua amb rapidesa i mutila el rostre dels infants a causa de la manca de defenses en l'organisme i d'una dieta insuficient. Massa sovint, el rebuig social i les supersticions tribals fan que aquests infants siguin abandonats i morin.

Fa més d'una dècada, Josep Campaner i Marilena Navarro tingueren coneixement d'aquesta malaltia i posaren en marxa la Fundació Campaner. Al llarg d'aquests anys, la Fundació s'ha dedicat a prevenir, tractar i eradicar el noma, des de la base d'operacions de Diffa, una ciutat situada al sud de Níger, que és considerat un dels racons més pobres del planeta.

Ara, gràcies a la mirada, exquisida i compromesa, de Carles Domènec podem intentar copsar aquest drama humà, que és paradigma de les contradiccions i de les desigualtats del nostre planeta. En aquest treball, el fotògraf ha sabut plasmar magníficament la cruesa de la malaltia i ho ha fet, i això és fonamental, sense escatimar ni un sol bri de tendresa o d'esperança. En definitiva, ens trobam davant una exposició colpidora i tenim l'obligació de no restar indiferents.

Joana Lluïsa Mascaró i Melià

Vicepresidenta i consellera executiva de Cultura i Patrimoni

El noma es una enfermedad infecciosa que ataca a los niños y niñas desnutridos de las regiones más pobres del planeta, especialmente en el continente africano. Se trata de una enfermedad cruel que actúa con rapidez y mutila el rostro de los niños y niñas por falta de defensas en el organismo y una dieta insuficiente. A menudo, el rechazo social y las supersticiones tribales hacen que estos niños y niñas sean abandonados y mueran.

Hace más de una década, Josep Campaner y Marilena Navarro tuvieron conocimiento de esta enfermedad y pusieron en marcha la Fundación Campaner. A lo largo de estos años, la Fundación se ha dedicado a prevenir, tratar y erradicar el noma, desde la base de operaciones en Diffa, una ciudad situada al sur de Níger, que es considerado uno de los rincones más pobres del planeta.

Ahora, gracias a la mirada, exquisita y comprometida, de Carles Domènec podemos intentar captar este drama humano, que es paradigma de las contradicciones y de las desigualdades de nuestro planeta. En este trabajo, el fotógrafo ha sabido plasmar magníficamente la crudeza de la enfermedad y lo ha hecho, y eso es fundamental, sin escatimar en ternura o esperanza. En definitiva, nos encontramos ante una exposición impactante y tenemos la obligación de no quedar indiferentes.

Joana Lluïsa Mascaró i Melià

Vicepresidenta i consellera executiva de Cultura i Patrimoni

De tots és ben coneguda les desigualtats existents entre els països del nord i del sud. La nostra societat pren consciència, de cada vegada més, de la impossibilitat de supervivència que ataca els països desfavorits i amb manca de recursos que no donen ni per cobrir les necessitats més bàsiques ni per accedir a cap millora.

La tasca que ha emprès Carles Domènec per donar a conèixer les societats més desfavorides no ha començat ara. La Conselleria d'Educació i Cultura s'ha encarregat de muntar una exposició itinerant que tracta de la defensa dels drets humans i de la igualtat de gènere. Rere l'objectiu de la càmera trobam el periodista inquiet per informar d'un fet i la sensibilitat d'una persona compromesa, factors que donen com a resultat aquesta exposició fotogràfica sobre el noma.

Les imatges són esgarrifoses i, alhora, plenes de la tendresa que reflecteix la mirada esperançadora dels infants, atacats per la malaltia i rebutjats per la família i la societat que els envolta.

Donar suport a l'exposició de Carles Domènec és contribuir amb la Fundació Campaner i la lluita que contra el noma ha organitzat per sensibilitzar, prevenir i tractar la malaltia que afecta la infància de la regió de Diffa, al sud de Níger.

Bàrbara Galmés Chicón

Consellera d'Educació i Cultura
Govern de les Illes Balears

Todos sabemos las desigualdades entre los países del norte y del sur. Nuestra sociedad toma conciencia, cada vez más, de la imposibilidad de supervivencia que ataca a los más desfavorecidos y con pocos recursos, que no dan ni para cubrir las necesidades más básicas ni para acceder a ninguna mejora.

El trabajo que hace Carles Domènec para dar a conocer las sociedades más desfavorecidas no ha empezado ahora. La Conselleria d'Educació i Cultura del Govern Balear se ha encargado de montar una exposición itinerante que trata sobre la defensa de los derechos humanos y la igualdad de género. Detrás del objetivo de la cámara encontramos al periodista inquieto por informar de un hecho y la sensibilidad de una persona comprometida, factores que dan como resultado esta exposición fotogràfica.

Las imágenes son estremecedoras y, al mismo tiempo, llenas de ternura que reflejan la mirada esperanzadora de estas jóvenes criaturas atacadas por la enfermedad y rechazadas por la familia y la sociedad que las rodea.

Dar apoyo a la exposición de Carles Domènec es contribuir con la Fundación Campaner y la lucha contra el noma con el objetivo de sensibilizar, prevenir y tratar la enfermedad que afecta a la infancia de la región de Diffa, al sur de Níger.

Bàrbara Galmés Chicón

Consellera d'Educació i Cultura
Govern de les Illes Balears

La intenció primera de l'exposició és difondre el coneixement de la terrible malaltia del noma per ajudar a eradicar-la a través de la feina dels Campaner. La primera vegada que vaig fotografiar una nina amb el noma va ser a la població mallorquina d'Inca. Després de pocs minuts, elles em van fer oblidar que la seva cara estava desfigurada, que algunes companyes havien mort, que alguns pares les havien rebutjat i que els costaria casar-se a la seva vida adulta. Jo només hi veia una nines que amb els ulls ingenus preguntaven sobre el significat de la vida. Fundacions com la Campaner no haurien d'existir però el món és a l'inrevés: és injust i aquestes institucions són més necessàries que mai. Qualsevol persona que conegui la família Campaner es convertirà un poquet en una altra persona per sempre i descobrirà que tots podem fer alguna cosa per refusar allò que no ens agrada. També s'adonarà que en Pep i na Marilena veuen en les nines amb el noma les traces del fill que van perdre per una malaltia i es demanarà d'on els surt tanta d'energia. Espero que aquesta col·lecció de fotografies expliqui que estimar la vida és també lluitar per ella i per la dels altres. Canviaria qualsevol d'aquestes paraules o totes les fotografies d'aquesta exposició per donar a conèixer aquesta història, i que algú més entri a formar part de la vida d'aquests infants, però crec que és precisament amb la lletra i la imatge com millor puc arribar a aquest objectiu.

Carles Domènec
Fotògraf

La intención fundamental de la exposición es difundir el conocimiento de la terrible enfermedad del noma para ayudar a erradicarla a través del trabajo de los Campaner. La primera vez que fotografié a una niña con el noma fue en la localidad mallorquina de Inca. Después de unos pocos minutos, ellas me hicieron olvidar que su cara estaba desfigurada, que algunas compañeras se habían muerto, que algunos padres las habían repudiado y que les sería difícil el poder casarse en su vida adulta. Yo sólo pude ver a unas niñas de ojos ingenuos que se preguntaban por el significado de la vida. Fundaciones como la Campaner no deberían existir pero el mundo va el revés: es injusto y estas instituciones son más necesarias que nunca. Cualquier persona que conozca a la familia Campaner se convertirá de alguna manera en otra persona y descubrirá que es posible cambiar lo que no nos gusta. También se dará cuenta de que Pep y Marilena ven en las niñas con el noma las trazas del hijo que perdieron por una enfermedad y se preguntará de dónde sale tanta energía. Espero que esta colección de fotografías explique que amar la vida es luchar por ella y por la de los demás. Cambiaría todas estas palabras o todas las fotografías de esta exposición por dar a conocer esta historia y que alguien más entre a forma parte de la vida de estas niñas, pero creo que son precisamente la letra y la imagen los vehículos que mejor me permiten llegar a este objetivo.

Carles Domènec
Fotógrafo

FUNDACIÓ CAMPANER

L'any 1995 el matrimoni Campaner va tenir coneixement, mitjançant un programa de ràdio, de l'arribada a Mallorca de tres nines de Níger afectades per la malaltia del noma per ser operades. De seguida es van oferir per allotjar una d'elles, na Fàtima .

Després de l'operació, Pep Campaner va voler acompanyar Fàtima al seu Níger natal. Allà va quedar impressionat per la dimensió del drama humà dels nens del sud de Níger, abandonats a la seva sort.

Pep va decidir crear una organització que lluités contra la malaltia. D'aquesta manera va néixer la Fundació Campaner i la seva lluita contra la Noma, malaltia que ataca els nens desnodrits dels racons més pobres del planeta mutilant-los el rostre.

FUNDACIÓN CAMPANER

En 1995 el matrimonio Campaner tuvo el conocimiento mediante un programa de radio, de la llegada a Mallorca de tres niñas de Níger afectadas por la enfermedad del noma para ser operadas. Enseguida se ofrecieron para acoger a una de ellas en su casa, Fátima.

Después de la operación, José Campaner quiso acompañar a Fátima a su país natal Níger. Allí quedo impresionado por la dimensión del drama humano de los niños del Sur de Níger, abandonados a su suerte.

José Campaner decidió crear una organización que luchara contra esta enfermedad. De esta manera nació la Fundación Campaner y su lucha contra el noma, una bacteria que ataca a los niños desnutridos de los rincones más pobres del planeta mutilándoles el rostro.

cones más pobres del planeta cones más pobres del planeta

Chuarum Chuaram

NÍGER: Diffa

La Fundació té el seu centre a Diffa, una ciutat africana situada al sud de Níger, molt prop de les fronteres de la veïna Nigèria i el Chad.

Es tracta d'una zona semidesèrtica a l'Àfrica subsahariana, que arriba als 50 graus de temperatura. Té el trist privilegi de ser un dels llocs més pobres del planeta, on gairebé no arriba l'ajut internacional. El Níger en concret, és considerat el país més pobre del món, segons el PNUD de 2005.

NÍGER: Diffa

La Fundación tiene su centro en Diffa, una ciudad africana situada al Sur de Níger, muy cerca de las fronteras de la vecina Nigeria y el Chad.

Se trata de una zona semidesértica del África subsahariana, que puede llegar a los 50 grados de temperatura. Tiene el triste privilegio de ser uno de los lugares más pobres del planeta, donde casi no llega la ayuda internacional. Níger en concreto, está considerado el país más pobre del mundo, según los indicadores del PNUD del 2006.

La malaltia infantil: el noma

Es tracta d'una malaltia infecciosa coneguda des de fa pocs anys. El bacteri ataca mitjançant infecció als nens amb les defenses baixes a causa de la manca d'higiene i d'una dieta insuficient.

Aquesta malaltia és particularment ràpida i cruel: ataca les parts toves de la cara, destruint llavis, nas, boca i també de vegades els ulls.

L'aspecte mutilat dels rostres provoca el rebuig de les famílies, amb la qual cosa els petits són abandonats a la seva sort, sovint a causa de la superstició tribal que "és un càstig del dimoni", així és considerat en molts casos. Entre el 70% i el 90% dels afectats, que no reben un tractament adequat, moren. Si es detecta el cas a temps és suficient una dosi de penicil·lina per aturar la malaltia.

La enfermedad infantil: el noma

Se trata de una enfermedad infecciosa conocida desde hace pocos años. La bacteria ataca mediante una infección a los niños desnutridos y con falta de higiene.

Esta enfermedad es particularmente rápida y cruel: ataca las partes blandas de la cara, destruyendo nariz, boca y en algunos casos los ojos.

El aspecto mutilado de los rostros provoca el rechazo de las familias, con lo cual, los pequeños son abandonados a su suerte, normalmente a causa de la superstición tribal que "es un castigo del demonio" así lo consideran en muchos casos. Entre el 70% i 90% de los afectados que no reciben un tratamiento adecuado mueren. Si se detecta el caso a tiempo es suficiente una dosis de penicilina para parar la enfermedad.

Fanna, Chuaram i Falmata Fanna, Chuaram y Falmata

Falmata Falmata

Fanna, Chuaram i Falmata Fanna, Chuaram y Falmata

Sarah Sarah

Kangi Kangi

LA NOSTRA TASCA

SALUT:

La Fundació Campaner lluita contra el noma a Níger a la regió de Diffa, creant una xarxa de prevenció que tracta de sensibilitzar la població de la zona, per tal de conscienciar els diferents poblats de com prevenir el noma dins les seves possibilitats: higiene i una correcta alimentació. D'aquesta manera també es poden detectar els casos del noma per ser tractats. Els més greus són traslladats a Mallorca o a Barcelona per ser operats quirúrgicament de les lesions produïdes per la malaltia. Després els nens intervinguts tornen a ca seva; en alguns casos els nens encara són rebutjats per la seva gent i per falta de mitjans, no poden ser atesos per la seva família. La Fundació va crear la casa d'acollida de Diffa per tots aquets nens que a dia d'avui són 50, atesos per un equip de 14 persones.

Els darrers anys s'han obert les portes a nens orfes que es trobaven abandonats i amb una greu situació de vulnerabilitat.

Allà se'ls dona assistència mèdica, allotjament, manutenció i escolarització.

També es va crear una casa d'acollida a la capital de Níger (Niamey) per acollir tots aquells nens que han de ser traslladats a Mallorca o a Barcelona per ser intervinguts. També s'acullen els nens amb casos més lleus del noma i altres patologies que es poden operar al propi país i nens de la Fundació que cursen estudis a la Universitat de Niamey.

La Fundació Campaner també consta d'un dispensari a la regió de Diffa on es realitzen les petites intervencions i s'atén la població que porta els seus nens malalts.

NUESTRO TRABAJO

SALUD:

La Fundación Campaner lucha contra el noma en Níger en la región de Diffa, creando una red de prevención que trata de sensibilizar a la población de la zona, para concienciar a los diferentes poblados de cómo prevenir el Noma dentro de sus posibilidades: higiene y una correcta alimentación. De esta manera también se pueden detectar los casos de noma para ser tratados. Los más graves son trasladados a Mallorca o a Barcelona para ser operados quirúrgicamente de las lesiones producidas por el noma.

Después de las intervenciones los niños vuelven a sus casas en Diffa; en algunos casos los niños son rechazados por su gente y, por falta de medios, no pueden ser atendidos por sus familiares. La Fundación creó la casa de acogida en Diffa para todos estos niños, a día de hoy son 50, atendidos por un equipo de 14 personas.

Los últimos años se han abierto las puertas a niños huérfanos que se encontraban abandonados y con una grave situación de vulnerabilidad.

Allí se les da asistencia médica, alojamiento, manutención y escolarización.

También se creó una casa de acogida en la capital de Níger (Niamey) para acoger a todos aquellos niños que tienen que ser trasladados a Mallorca o a Barcelona para ser operados. También se acogen a los niños con casos más leves de noma u otras patologías que se pueden operar en el propio país y niños de la Fundación que cursan estudios en la universidad de Niamey.

La Fundación Campaner también consta de un dispensario en la región de Diffa donde se realizan pequeñas intervenciones y se atiende a la población que trae a sus niños enfermos.

EDUCACIÓ:

La Fundació ha creat un centre de formació que permet la capacitat dels nens acollits amb l'objectiu que adquireixin aptituds per desenvolupar, en un futur, funcions laborals en el seu entorn que els permetin independitzar-se de la Fundació.

La Fundació va inaugurar a la tardor del 2006 un centre escolar a Diffa per contribuir al desenvolupament social i econòmic de la regió. L'escola acull des del 2006, 280 nens i finança els estudis i un àpat diari.

PREVENCIÓ:

Per tal de prevenir la malaltia del noma es van començar a construir pous d'aigua a diferents poblats de la regió; amb això s'aconsegueix ajudar a canviar els hàbits d'higiene i a donar iniciatives de desenvolupament econòmic com ara la ramaderia i l'agricultura, fent possible la prevenció del noma. En els darrers dos anys, la Fundació ha construït més de 10 pous a la regió de Diffa. Aquests pous faciliten l'accés a l'aigua a més de 20.000 persones, y es complementen amb la donació de bombes d'aigua per l'extracció de l'aigua del llac Chad per donar abast als cultius.

Entre 2007-2008 està previst la construcció de 10 pous més i un banc de cereals, la reconstrucció i posada en marxa de 10 centres d'educació i 25 d'assistència sanitària a la regió de Gueskerou.

EDUCACIÓN:

La Fundación ha creado un centro de formación que permite la capacitación de los niños acogidos con el objetivo de que adquieran aptitudes para poder desarrollarse en un futuro, funciones laborales en su entorno que les permita independizarse de la Fundación.

La Fundación inauguró en otoño del 2006 un centro escolar en Diffa para contribuir al desarrollo social y económico de la región. La escuela acoge desde el 2006 a 280 niños, financiando sus estudios y una comida diaria.

PREVENCIÓN:

Para poder prevenir la enfermedad del noma se empezaron a construir pozos de agua potable en diferentes poblados de la región, con esto se consigue ayudar a cambiar los hábitos de higiene y dar iniciativas de desarrollo económico como la ganadería y la agricultura, posibilitando la prevención del noma. En los últimos dos años la Fundación ha construido más de 10 pozos en la región de Diffa. Estos pozos facilitan el acceso de agua potable a más de 20.000 personas, y se complementa con la donación de bombas de agua para la extracción del lago Chad para abastecer los cultivos.

Entre el año 2007-2008 se construirán 10 pozos más y un banco de cereales, la reconstrucción y puesta en marcha de 10 centros de educación y 25 centros de asistencia sanitaria en la región de Gueskerou.

Sarah, Falmata i Kangi Sarah, Falmata y Kangi

Sarah, Falmata i Kangi amb Josep Maria Campaner i Halima

Pep Campaner i Ousmana

Sarah i Kangi Sarah y Kangi

VIDA QUOTIDIANA

Durants uns dies d'estiu, Fanna, Chuaram i Falmata es van dedicar a fotografiar instantes de la seva vida a Mallorca amb tres càmeres d'un sol ús.

VIDA COTIDIANA

Durante unos días de verano, Fanna, Chuaram y Falmata se dedicaron a fotografiar instantes de su vida en Mallorca con tres máquinas de un solo uso.

Marilena Navarro i Joan Laporta, president del Barça, al Palau de la Música
Marilena Navarro y Joan Laporta, presidente del Barça, en el Palau de la Música

El futbolista Eto'o amb el llibre *Relats de futbol*, la recaptació del qual es destinà a la Fundació Campaner
El futbolista Eto'o con el libro *Relats de futbol* cuya recaudación se destinó a la Fundación Campaner

Marilena Navarro i Pep Campaner Marilena Navarro y Pep Campaner

Carles Domènec

(Palma, 1970)

<http://www.carlesdomenec.com>

Estudis de Periodisme, Fotoperiodisme, Enginyer Tècnic de Telecomunicacions i Enginyer en Electrònica.

Tot i que duc tota la vida vinculat a la fotografia, és a partir de l'any 2001 que em dedico professionalment i a temps complet a la fotografia i el periodisme. Abans em vaig dedicar a fer d'enginyer, dins la coordinació de la producció de projectes multimèdia i vaig impartir cursos per moltes ciutats de l'Estat Espanyol sobre l'ús de les noves tecnologies en l'inici de nous negocis culturals.

L'any 2001 vaig començar a col·laborar com a fotògraf amb el diari La Vanguardia des de París, i com a fotògraf i periodista amb els diaris Última Hora i Diari de Balears. A l'actualitat exerceixo de corresponsal del diari Última hora, tot i que col·laboro amb diversos mitjans i institucions.

Darrers projectes

Dones després de Beijing. Projecte fotogràfic que he exposat per diverses ciutats de l'Estat Espanyol, i també a Barcelona i Palma, i que actualment es troba en itinerància. El projecte recull imatges de dones a diversos països, a través dels àmbits tractats durant les conferències sobre la dona a Beijing.

Dos miradas, unos mismos objetivos. És el meu darrer treball sobre els projectes més significatius de l'Agència de Cooperació Espanyola al Marroc. El vaig inaugurar el setembre del 2007 a l'ambaixada de Rabat i s'exposarà als Instituts Cervantes i als consulats de Casablanca, Tànger, Fes, Tetuan, Nador i Agadir, els mesos de novembre, desembre, gener, febrer, març i abril, respectivament. Després probablement anirà a Madrid.

Quadern de bitàcola (editorial El Gall): llibre que acabo de presentar a Palma sobre les peripecies de Pep Bonet i algunes vivències comunes amb el guardonat fotògraf mallorquí. També s'acaba de publicar **Pep Bonet - Photobolsillo**, amb el portfolio de Bonet i amb el meu text.

Marroc. Exposició que s'inaugurarà el 25 d'octubre a Lucca (Itàlia)

Ñ. Treball sobre la vida quotidiana a les ciutats espanyoles.

Carles Domènec

(Palma, 1970)

<http://www.carlesdomenec.com>

Estudios de Periodismo, Fotoperiodismo, Ingeniero Técnico de Telecomunicaciones e Ingeniero Superior en Electrónica.

Llevo toda la vida vinculado a la fotografía aunque es desde el año 2001 cuando empiezo a dedicarme profesionalmente y a tiempo completo a la fotografía y el periodismo. Antes ejercí de ingeniero, coordinando proyectos multimedia e impartí cursos por una gran cantidad de ciudades del Estado Español, sobre el uso de las nuevas tecnologías en la puesta en marcha de nuevos negocios culturales.

En el año 2001 empecé a colaborar como fotógrafo con el diario La Vanguardia desde París e inicié las colaboraciones como fotógrafo y redactor en los diarios Última Hora y Diari de Balears. En la actualidad soy corresponsal del diario Última Hora y también colaboro con diversos medios e instituciones.

Últimos proyectos

Mujeres después de Beijing. Proyecto fotográfico que he expuesto por diversas ciudades del Estado Español y que en la actualidad se encuentra en itinerancia. El proyecto recoge imágenes de mujeres en diversos países, a través de los ámbitos tratados durante las conferencias sobre la mujer en Beijing.

Dos miradas, unos mismos objetivos. Es mi último trabajo, sobre los proyectos más significativos de la Cooperación Española en Marruecos. Es un encargo de la Embajada en Rabat a través de la Agencia Española de Cooperación Internacional. La exposición se inauguró en septiembre de 2007 en la Embajada de Rabat y se inaugurará en los Institutos Cervantes y consulados de Casablanca, Tànger, Fez, Tetuán, Nador y Agadir en noviembre, diciembre, enero, febrero, marzo y abril respectivamente. Después puede que vaya a Madrid.

Quadern de bitàcola (Editorial El Gall): libro que acabo de presentar en Palma sobre las peripecias de Pep Bonet y vivencias comunes con el galardonado fotógrafo mallorquí. También se acaba de presentar **Pep Bonet - Photobolsillo**, con el portfolio de Bonet y mi texto.

Marruecos. Exposición que se inaugurará el 25 de octubre en Lucca (Itàlia).

Ñ. Trabajo sobre la vida cotidiana en las ciudades del Estado Español.

Sarah observa una nina a Inca Sarah observa a una niña en Inca

Amb el patrocini de:

Organitza:

